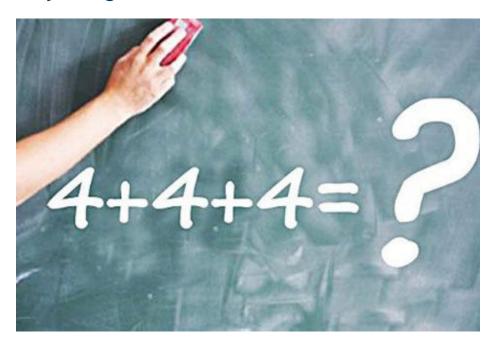
Radikal[®]

10 yılın eğitim karnesi

BATUHAN AYDAGÜL*

Politika / 02/11/2012

Geçtiğimiz on yılda AK Parti'nin eğitimin niteliğini geliştirmeye yönelik attığı en önemli adım öğretim programlarının tümüyle yenilenmesi oldu

AK Parti iktidarında 2002-2012 arasında Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Türkiye'de daha çok çocuğun okulöncesi

eğitim almasını ve ilk ve ortaöğretime başlamasını sağladı. MEB, 1997'de zorunlu eğitimin sekiz yıla çıkartılmasıyla başlatılan Temel Eğitim Reformu'nu ana hatlarıyla uygulamaya devam etti ve temel eğitimi ülke çapında yaygınlaştırdı. Bu süreçte özellikle mülga İlköğretim Genel Müdürlüğü bünyesinde başta kız çocukları olmak üzere dezavantajlı çocuklara odaklanan politikalar etkili oldu.

Öte yandan, ilk ve ortaöğretimde okula başlayan çocukların devamının sağlanmasında aynı başarının gösterildiğini öne sürmek zor. Her iki kademede de dikkat çekici yükseklikte olan devamsızlık oranları, çocukların temel bilgi ve becerileri edinmesi önünde engel oluşturuyor. Devamsızlık ve okulu terk ortaöğretimde çok daha ciddi boyutlarda. Bakanlık bu sorunları gidermeye dönük çalışıyor ancak uygulamaların sonuçlanı gösteren bir veri henüz yok.

Geçtiğimiz on yılda AK Parti'nin eğitimin niteliğini geliştirmeye yönelik

attığı en önemli adım öğretim programlarının tümüyle yenilenmesi oldu. Ancak, bu süreçte öğretmenler ve öğretmen politikaları ihmal edildiğinden, öğretim programlarındaki gelişme öğrenme çıktılarına yeterince yansımadı.

Öğrenme çıktılarına baktığımızda, 2003 ve 2009 PISA sonuçlarına göre, matematik, fen bilgisi ve Türkçe alanlarında Türkiye ortalama olarak yarım öğretim yılına denk gelecek bir iyileşme sağladı ve bu özellikle daha düşük performanslı öğrencilerin gelişiminden kaynaklandı. Ancak, 2009 PISA sonuçları Türkiye'de 15 yaşındaki

öğrencilerin yüzde 42'sinin matematikte, yüzde 30'unun fen bilgisinde ve yüzde 25'inin okumada temel yeterlilik düzeyinin altında olduğunu gösteriyor. Türkiye uluslararası karşılaştırmalarda OECD ülkeleri arasında Meksika ve Şili ile son üç sırayı paylaşıyor.

AK Parti 2002-2012 arasında Türkiye'de kamu yönetimi ve maliyesinin iyileştirilmesi için önemli adımlar attı. MEB'i de etkileyen bu adımlar özellikle stratejik planlamaya geçişi ve veri temelli politikaların geliştirilmesini öngörüyordu. Buna ek olarak Bakanlık'ın sekiz yıl süren bir süreç sonunda yeniden yapılandırılması Eylül 2011'de 652 sayılı KHK ile birlikte gerçekleştirildi. Ancak tüm bu yapısal ve yasal yenilikler, eğitimde Fatih Projesi kapsamında öğrencilere tablet bilgisayar dağıtılması, zorunlu eğitimin süresini, yapısını ve içeriğini değiştiren "4+4+4" yasası ya da üniversite harçlarının kaldırılması gibi, plan ve programlarda yer almayan, kanıt temeline dayanmayan, paydaşlarla yeterince tartışılmayan ve hazırlığı yapılmayan politikaların uygulanmasını engelleyemedi.

Siyasi ve ekonomik istikrar ortamı, sivil toplumla kamunun giderek gelişen işbirliği ve uluslararası kuruluşların teknik desteği dikkate alındığında AK Parti'nin geçtiğimiz on yılda eğitimde etkili politikalar geliştirmek ve uygulamak için son derece elverişli bir konuma sahip olduğu öne sürebiliriz. Ancak, bugün karşılaştığımız zorluklardan, kaliteli eğitime eşit erişim için kilit alanlarda siyasi iradenin isteksiz kaldığı sonucu çıkıyor. Türkiye'de eğitim mevzuatı halen çocukların haklarını koruma altına alacak şekilde güncellenmedi; özellikle eğitim dili ve din ve eğitim alanında ihlaller göze çarpıyor. Eğitim pedagojisinde ve okul ortamlarında demokratikleşme ihtiyacı sürüyor; eleştirel düşünme odaklı eğitim halen uygulamaya geçemedi. Keza, özel gereksinimli çocuklara yönelik, başta kaynaştırma eğitiminde olmak üzere uygulamalarda geliştirilmesi gereken pek çok yön var. Türkiye'nin geleceği açısından çok önemli bir sorun oluşturan kaliteli eğitime erişimde cinsiyetler, okullar, kır-kent, bölgeler ve iller ile gelir grupları arasında görülen derin eşitsizlikler ise AK Parti'nin eğitimdeki tüm başarılarına gölge düşürüyor.

(*Eğitim Reformu Girişimi)